

[Alfred Jensen.]

at de, der fik deres indtægter reguleret efter pristallet, altså arbejdere og tjenestemænd og i første række lavtlønnede tjenestemænd, var godt stillet, fordi deres indtægter ikke blev forringet på grund af prisstigningerne; men nu, efter at et særligt udvalg har behandlet lønningernes og prisernes udvikling og det er konstateret, at der ikke med de reguleringsordninger, der er, gives fuld dækning for de prisstigninger, der har fundet sted, til lavtlønnede tjenestemænd og arbejdere, forekommer det at være aldeles upassende, at man kommer med et sådant forslag. De, der har arbejdet med problemerne eller læst den betænkning igennem, der har ligget til eftersyn i læseværelset, vil vide, at foruden at arbejderne er bagefter med at få dækning for prisstigningerne, får de, når reguleringen endelig kommer, ikke engang den forhøjelse, de skulle have, hvis de skulle være reelt lige så godt stillet, som de var før.

Det forekommer os at være et meget dårligt varsel for arbejderne, at man allerede nu, medens der stemmes om overenskomstforslagene, stiller forslag om, at visse udgiftsførelser skal undrages pristallet. Det tyder på, at de forhold, hvorunder overenskomsterne eventuelt godkendes, ikke kommer til at gælde for arbejderne fremefter, og det vil sige, at det er under falske forudsætninger, man ude i fagforeninger og klubber i disse dage stemmer om de kommende to års løn- og arbejdsvilkår.

Vi kan altså ikke godkende, at man indføjer en sådan bestemmelse i loven.

Selvom man skulle tage hensyn til den protest, der er fremsat af os og det ærede medlem hr. H. C. Hansen, ændrer det naturligvis ikke vor stilling overfor lovforslaget. Vi vil stemme imod det, som vi gjorde det for to år siden, af de grunde, jeg her har redegjort for.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvilje, der er udtalt fra et flertal af dem. Det vil vistnok være mest praktisk, at jeg, når jeg nu skal gøre nogle få bemærkninger, først går ind på de mere specielle ting, som forskellige af de enkelte ordførere har draget frem, og derefter går lidt ind på de mere almindelige bemærkninger, som enkelte af ordførerne har gjort.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde nogle bemærkninger om, at lovforslagene er fremsat sent. Det indrømmer jeg naturligvis uden forbehold. Det må jo altid bero på en overvejelse, et skøn, hvornår man bør frem-

sætte forslag som de her foreliggende. Jeg mener trods det, der kan siges i modsat retning, at det har været rigtigt at vente længe med det i år, fordi vi havde den lønkonflikt løbende, hvis udfald vi vil kunne se i næste uge. Det havde været regeringens håb, at de forhandlinger, der har været i gang om arbejdsmarkedets forhold, kunne være afsluttet så tidligt, at rigsdagen, når den skulle bedømme næste finansårs økonomiske politik, vidste, hvor vi var henne med hensyn til dette for vor økonomi så afgørende spørgsmål. Desværre lod det sig ikke gøre at få afklaring på arbejdsforhandlingerne inden den 1. april, og da vi blev klar over det, besluttede vi os til at fremsætte forslagene for rigsdagen. Det er grunden til, at de først er fremkommet her i midten af marts. Jeg beklager, at forholdene har gjort dette nødvendigt, men mener, at det har været rigtigt og forsvarligt, fordi man i den omskiftelige verden, hvori vi lever, må have det nøjest mulige kendskab til det økonomiske klima, før man bestemmer sig til den økonomiske politik.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde dernæst nogle bemærkninger om bundgrænsen for værnescatten. Det er ikke nogen hemmelighed og behøver heller ikke at være det, at regeringen har været inde i overvejelser angående denne bundgrænse, ligesom vi var det, da vi fremsatte vort forslag i november 1950. Ligesom dengang mener vi i og for sig, at hvis man vil have en særlig skat, som man kalder værnescat, er det det rigtigste — også det psykologisk rigtigste — overfor befolkningen, at den hviler på et så bredt udsnit af befolkningen som muligt.

Man kan diskutere, om det overhovedet er rigtigt at udskille en særlig skat og give den dette navn, så meget mere som den jo ikke dækker alle forsvarsudgifterne, men kun en del af den forøgede af dem, som de sidste års urolige verdenspolitiske forhold har medført; men når man vil drage en del af udgifterne til forsvaret ud til særlig beskatning, fortælle befolkningen, at nu skal vi gøre en ekstra indsats på grund af de urolige forhold i verden, som også gør vort lands stilling mere utryk end før, må det findes rimeligt, at så godt som hele befolkningen er med i dette. Jeg har da også været ude for, at skatteydere, der ligger under den fastsatte grænse, overfor mig har beklaget sig over, at de ikke var med til at betale værnescat, hvad de fandt var forkert, og jeg er ellers ikke forvænt med, at folk beklager sig over, at de ikke kommer til at betale nok i skat. Derfor mener jeg, at det i og for sig